

умови, якщо останній не володіє українською мовою, а перший володіє мовою відвідувача, то може перейти на іншу мову.

Цілком справедливою є вимога закону щодо обов'язкового володіння державними службовцями і прирівняними до них особами українською державною мовою. Це мають особливо усвідомлювати в Адміністрації Президента України, Верховній Раді України, Кабінеті Міністрів України.

І тому дуже дивною виглядала заява одного з народних депутатів України (найбільш активного в обговоренні законопроекту № 5670-Д) про те, що вимога законопроекту щодо наявності у кандидата в Президенти України сертифіката про здачу іспиту з української мови є нісенітницею, оскільки в жодній країні на пострадянському просторі такого немає. Зрозуміло, що цей народний депутат України не читає українських газет(тобто газет, що видаються українською мовою). Інакше він почерпнув би з них інформацію, наприклад, про здачу іспиту з казахської мови Президентом Казахстану, який очолював цю державу аж 30 років, а також інформацію про те, що в одній із середньоазіатських держав Центральна виборча комісія відмовила громадянину (ректору вишу) в реєстрації його як кандидата в президенти країни через низьке володіння ним державною мовою.

Дуже хотілося б, щоб Закон України « Про забезпечення функціонування української мови як державної» ефективно запрацював. Запрацював саме у сфері захисту прав українців на українську мову, оскільки права громадян інших національностей на їхні мови він жодним чином не порушує. Щоби виконувалися всі (не такі вже і складні) норми Закону і на цій основі ефективно формувалася справжня українська спільнота.

Яровий Станіслав,

слухач магістратури 1-го курсу 101 навчальної групи ННІ №3 НАВС

Науковий керівник: завідувач кафедри конституційного права та прав людини НАВС доктор юридичних наук, доцент Калиновський Богдан

ВЗАЄМОДІЯ УКРАЇНИ І ЄВРОПОЛУ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СПІЛЬНОЇ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ ПОЛІТИКИ БЕЗПЕКИ

Сучасний етап розвитку нашої держави характеризується зміцненням співробітництва між державами та міжнародними організаціями у різних сферах. В першу чергу, особливої уваги потребує співробітництво в правоохоронній сфері, яке обумовлене розвитком транснаціональної злочинності, яка зачіпає інтереси двох і більше держав.

Міжнародне співробітництво держав ґрунтується на системі певних критеріїв, стандартів, тобто міжнародних принципах, які визначають сутність організації та діяльності держав, а також міжнародних організацій у сфері боротьби з міжнародними злочинними діяннями.[2, с.92]

Відповідно до п.4 ст.2 Статуту ООН “усі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування...”. Обов'язок незастосування сили поширюється на всі держави і є основою для

співробітництва між державами в різних сферах, в тому числі й у сфері боротьби зі злочинністю. Нормативний зміст цього принципу можна викласти в таких основних положеннях: Співробітництво між державами у сфері боротьби зі злочинністю має ґрунтуватися на добровільній основі, без будь-якого примусу силою, чи погрози силою;

Проблеми, що виникають при співробітництві в сфері кримінальною юстиції, не можуть використовуватися для безпідставного прямого або непрямого застосування сили чи погрози силою.[7, с. 2] На сьогоднішній день Україна активно співпрацює з різними країнами на підставі міжнародних договорів та на засадах взаємності. Крім того, правоохоронна діяльність нашої країни пов'язана з діяльністю європейських інституцій, наприклад Європол (Європейський поліцейський офіс). [4]

Європол має взаємовідносини з країнами, що входять в ЄС, і з організаціями, які взаємодіють з Європолом на основі угод про співпрацю: Албанії, Австралії, Канади, Колумбії, Ісландії, Норвегії, Швейцарії, Інтерпол та правоохоронними органами США: Бюро алкоголю, тютюну, вогнепальної зброї і вибухових речовин (ATF), по боротьбі з наркотиками (DEA), Секретна служба (USSS); Федеральне бюро розслідувань (ФБР); імміграційного і митного законодавства (ICE) і Internal Revenue Service (IRS).

Ця мережа має захищені канали зв'язку, що надаються Європолом. Крім того, Європол має два зв'язкових співробітника, що відряджаються у м. Вашингтон (США) і Штаб-квартиру Інтерполу в м. Ліон, Франція. Європол підтримує діяльність правоохоронних органів держав-учасниць у сферах: • сприяння обміну інформацією між Європолом та офіцерами зв'язку відряджених в Європолі державами-учасницями, як представників своїх національних правоохоронних органів. Вони не перебувають під командуванням Європолу чи його директора. Крім того, офіцери зв'язку відряджені в Європол державами-учасницями, діють відповідно до свого національного законодавства; • забезпечення оперативного аналізу і підтримки операцій державучасниць; • надання експертної і технічної підтримки для досліджень і операцій, здійснюваних у рамках ЄС, під наглядом та юридичною відповідальністю держав-учасниць; • створення стратегічних звітів (наприклад, оцінки загроз) і аналізу злочинів на основі інформації та оперативних даних які отримані від держав-учасниць або отриманих з інших джерел. Європол також бере активну участь в просуванні аналізу злочинності і гармонізації методів розслідування в державах-учасницях. Європол регулярно організовує інформаційно-просвітницькі заходи для співробітників правоохоронних органів ЄС з метою підвищення їх знань про Європол та його функціонування. Співпраця з Європолом є життєво важливим між ЄС та правоохоронними органами держав, що не входять в ЄС, а також між іншими партнерами ЄС, міжнародними та державними установами і організаціями.[3, с. 190] Європол нині здійснює співробітництво з дев'ятьма органами ЄС та установ, що функціонують у сферах свободи, безпеки і правосуддя. Також співпрацює по ряду ініціатив на двосторонній основі.[5, с. 94]

4 грудня 2009 р. у м.Київ під час саміту Україна – ЄС була підписана Угода між Україною та Європолом про стратегічне співробітництво.

Цей документ покликаний сприяти координації зусиль держав-членів ЄС та України в запобіганні і протидії будь-яким формам міжнародної злочинності, проявам терористичних загроз, торгівлі людьми, наркотиками та іншими психотропними речовинами, нелегальній міграції. Зазначена робота здійснюється у безпосередній взаємодії між Міністерством внутрішніх справ України та Секретаріатом Європолу.

З Європолом також досягнуто домовленості щодо укладення Угоди про оперативне співробітництво, яка покликана поглибити відповідну взаємодію сторін. Угода зокрема передбачає налагодження співробітництва між Україною та Європолом з метою підтримки держав-членів Європейського Союзу в попередженні і боротьбі з організованою злочинністю, тероризмом та іншими формами міжнародної злочинності, зокрема шляхом обміну інформацією між Україною та Європолом. Наразі сторони проводять переговори щодо проекту Угоди про оперативне співробітництво між Україною та Європолом.

11 березня 2015 р. у м.Київ, Європол – 19 березня 2015 р. у м.Гаага підписано Меморандум про взаєморозуміння між Україною та Європолом щодо встановлення захищеної лінії зв'язку. Це дасть можливість здійснювати обмін інформацією між Україною та країнами-членами ЄС через Європол в режимі реального часу та сприятиме поглибленню практичної взаємодії з інституціями ЄС та сприятиме зусиллям держави у боротьбі з транскордонною злочинністю на національному та міжнародному рівнях. [6-361] Також, 14 грудня 2016 р. між Україною та Європолом була підписана Угода про оперативне та стратегічне співробітництво, яка набрала чинності 12 липня 2017 року та припинила дію попередньої Угоди між Україною та Європолом про стратегічне співробітництво 2009 року, метою якої було посилення співробітництва держав-членів ЄС, які діють через Європол, з Україною в запобіганні серйозним формам міжнародної злочинності, їхньому виявленні, припиненні та розслідуванні, шляхом обміну стратегічною й технічною інформацією.

Таким чином, завдяки укладеній угоді українським правоохоронцям надана можливість брати участь у спільних поліцейських заходах разом з іноземними колегами, здійснювати обмін і аналіз оперативної та стратегічної інформації, встановлювати місцезнаходження злочинців, які перебувають у розшуку, створювати міжнародні спільні слідчі групи тощо.

Отже, міжнародне співробітництво держав у боротьбі зі злочинністю – це співробітництво держав, спрямоване на розробку і координацію заходів щодо попередження, розкриття злочинів і поведження з правопорушниками, а також вироблення комплексних цілей і завдань з мінімізації транснаціональних і внутрішньодержавних протиправних діянь. Воно розвивається на трьох рівнях: рівень двостороннього співробітництва між державами; регіональний рівень; співробітництво на універсальному (загальносвітовому) рівні. [8]

Європол, на відміну від Інтерполу (Міжнародної організації кримінальної поліції), який в основному займається створенням і супроводом глобальних баз даних і проведенням спільних поліцейських операцій, – це правоохоронний

орган ЄС, який надає аналітичну, технічну та фінансову підтримку країнам-партнерам в сфері превенції і боротьби з тяжкими міжнародними правопорушеннями та тероризмом. Тому, враховуючи вищевикладене, можна дійти висновку, що Україна доклала чимало зусиль задля того, щоб співпрацювати з державами-членами Європейського Союзу та його правоохоронними органами (Європол).

Список використаних джерел

1. Конституція України : закон України від 8 червня 1996 р. № 254к/96// Відомості Верховної Ради України. -. 1996. - №30. [Електронний ресурс] – Режим доступу - <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254>
2. Грицаєнко Л.Л. Органи Європейського Союзу з боротьби зі злочинністю та правові засади їх співробітництва з Україною / Л.Л. Грицаєнко // Вісник Національної академії прокуратури України. – 2012. – № 1. – С. 91–95.
3. Стрельцова О.В. Організаційний механізм Європейського Союзу в сфері спільної кримінальної політики. Юридична наука. 2011. № 4-5. С. 185-191.
4. Кропнов В.О. Інституції Європейського Союзу у сфері охорони права та здійснення правосуддя // Теорія та практика державного управління. 2013. № 3(42). С. 1-6. URL: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2013-3/doc/5/05.pdf>
5. Грицаєнко Л. Органи Європейського Союзу з боротьби зі злочинністю та правові засади їх співробітництва з Україною. Вісник Національної академії прокуратури України. 2012. № 1. С. 91-95.
6. Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво: Закон України від 12.07.2017 р. № 2129-VIII // Відомості Верховної Ради. – 2017. – 33. – Ст. 361. 7. Статут Організації Об'єднаних Націй від 26.06.1945 року Ст. 2. [Електронний ресурс] – Режим доступу - https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010
8. Міжнародна поліцейська енциклопедія [Текст]: понятійний апарат. Концептуальні підходи. Теорія та практика: В 10 т. / відп. ред. Ю.І. Римаренко [та ін.]; Нац. акад. внутр. справ України, Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, Акад. прав. наук України, Акад. підготовки керів. кадрів поліції Федерат. Республіки Німеччини, Акад. упр. М-ва внутр. справ Рос. Федер. - К.: Видавничий дім "Ін Юре", 2003.